

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **L. M.**, zastoupeného Mgr. Marianem Przybylou, advokátem se sídlem v Krnově, B. Němcové 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2010 č.j. MSK 69406/2010, ve věci zápisu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2010 č.j. MSK 69406/2010, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne 19.3.2010 č.j. Mukrn/201008933, kterým byly zamítnuty jako neodůvodněné námitky žalobce a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 29.1.2010 byl potvrzen.

V žalobě žalobce uvedl, že příkazem Magistrátu města Ostravy ze dne 11.1.2010 č.j. SMO/5702/10/OD/Mru byl potrestán pokutou ve výši 4.000 Kč za celkem 21 jednání, která naplňují některou ze skutkových podstat přestupku. Těchto jednání se měl žalobce dopustit od 1.10.2009 do 20.9.2010 způsobem, který je podrobně popsán pod body 1 až 21 příkazu o uložení sankce za přestupek. Žalobce se měl mj. pod body 17, 18, 19, 20 a 21 příkazu dopustit v pěti případech porušení právního předpisu tím, že ve dnech 9.10., 20.10., 21.10., 24.10. a 26.10.2009 nedodržel bezpečnostní přestávku v délce nejméně 45 minut, čímž porušil ustanovení čl. 7 nařízení ES č. 561/2006 a tím v pěti případech naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 23 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen zákon o přestupcích). Na základě pravomocného příkazu o uložení sankce zaznamenal obecní úřad příslušný podle ust. § 123b zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) žalobci body v registru řidičů tak, že každé jednání uvedené pod body 17 až 21 příkazu posoudil jako samostatný přestupek, za který se udělují 4 body, celkem tedy 12 bodů v registru řidičů. Žalobce proti záznamu podal v zákonné lhůtě námitky, které byly rozhodnutím správního orgánu I. stupně zamítnuty a záznam dvanácti bodů ke dni 19.1.2010 byl potvrzen. V podaném odvolání žalobce namítal nesprávnost právního posouzení spočívající v tom, že jednání uvedená pod body 17 až 21 příkazu jsou jediným pokračujícím přestupkem podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu a příslušný správní orgán tak měl do registru řidičů zaznamenat pouze 4 body. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné pro nesprávné právní posouzení věci. Žalobce nezpochybnil, že v pěti případech uvedených pod body 17 až 21 příkazu o uložení sankce předepsanou bezpečnostní přestávku nedodržel. Namítá však, že se jedná o pokračující přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Zákon o přestupcích neobsahuje žádná bližší výkladová pravidla, takže je nezbytné použít při pokračování v přestupku ustanovení trestního zákona, a to § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákona, v platném znění (dále jen trestní zákon), který definuje tzv. pokračující trestný čin. S ohledem na toto zákonné ustanovení mělo být jednání žalobce posouzeno jako pokračující přestupek spáchaný pěti dílčími útoky a měly mu tedy být zaznamenány v registru řidiče pouze 4 body. Žalovaný své zamítavé rozhodnutí odůvodnil odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 6.8.2009 sp. zn. As 96/2008. Podle žalobce tento rozsudek na jeho případ nedopadá, neboť žalobce nenamítá, že by se žádného přestupku nedopustil nebo, že jeho jednání mělo být kvalifikováno jinak, ani to, že neexistuje způsobilý podklad pro zápis. Žalobce namítá, že zápis bodů do registru řidiče byl proveden v rozporu s podkladovým rozhodnutím. Z obsahu podkladového rozhodnutí podle žalobce jednoznačně vyplývá, že již správní orgán, který je vydal, posoudil jednání žalobce jako jeden pokračující přestupek, když mu uložil pouze jednu sankci. Pokud by posoudil jednání žalobce jako 21 samostatných přestupků, musel by mu zákonitě uložit 21 samostatných sankcí, případně by musel skutečnost, že se jedná o samostatné přestupky, vyjádřit tím, že by od uložení sankce u určitého počtu z nich upustil. Takové výroky však podkladové rozhodnutí neobsahuje.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v analogii s trestním právem (§ 116 trestního zákona) lze i přestupek hodnotit jako pokračující, jde-li o jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a

blízkou souvislostí časovou i v předmětu útoku. Správní orgán, který rozhodoval o přestupcích žalobce, tj. Magistrát města Ostravy, však jednání žalobce takto neposoudil, ale vyhodnotil je jako pět samostatných skutků, z nichž každý naplňuje stejnou skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Pro správní orgán provádějící záznam bodů, tj. Městský úřad Krnov, pak bylo takové pravomocné rozhodnutí závazné, a proto byl povinen zaznamenat příslušný počet bodů, aniž by byl oprávněn tento příkaz přezkoumávat a činit si sám úsudek o otázkách, které byly tímto příkazem pravomocně vyřešeny. Námitku nesprávného posouzení přestupku jako opakujícího se na místo pokračujícího mohl žalobce uplatnit právě jen v řízení o přestupku. Žalobce nepodal proti příkazu odpor, takže nevyužil svého práva bránit se řádnými opravnými prostředky proti rozhodnutí správního orgánu, s jehož obsahem nesouhlasil. Právě k uvedené vázanosti správního orgánu, který rozhoduje o námitkách proti záznamu bodů pravomocným rozhodnutím o přestupku a k rozsahu předmětu řízení o námitkách, směřoval odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 6.8.2009 sp. zn. 9 As 96/2008, proto na relevanci tohoto odkazu žalovaný trvá. Bylo-li v posuzované věci o předmětných přestupcích žalobce příkazem rozhodnuto tak, že se jedná o pět samostatných skutků, byl správní orgán zapisující body povinen zapsat příslušný počet bodů, tj. 4 body za každý jednotlivý přestupek, tj. celkem 20 bodů, neboť nešlo o jednočinný souběh ve smyslu § 123c odst. 2 zákona o silničním provozu, kdy se zaznamenává pouze počet bodů stanovených pro nejzávažnější ze sbíhajících se přestupků. Námitku, že zápis bodů do registru řidičů byl proveden v rozporu s podkladovým rozhodnutím, proto žalovaný označil za nedůvodnou. Ze skutečnosti, že za všechny přestupky, o nichž bylo rozhodnuto příkazem, byla uložena jedna sankce, nelze dovozovat, jak se mylně domnívá žalobce, že se jedná o pokračující přestupek. V dané věci bylo o všech přestupcích žalobce vedeno společné řízení ve smyslu § 57 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu s absorpční zásadou vyjádřenou v § 12 odst. 2 zákona o přestupcích byla za všechny přestupky uložena jedna společná sankce. Povinnost správního orgánu vést společné řízení a uložit společnou sankci není přitom nijak vázána na posouzení přestupku jako pokračujícího, ale je dána vždy za splnění zákonných podmínek. Institut upuštění od uložení sankce s posouzením přestupku jako pokračujícího rovněž vůbec nesouvisí. Z obsahu podkladového rozhodnutí je nepochybně zřejmé, že správní orgán, který příkaz vydal, posoudil jednání žalobce nikoliv jako pokračující přestupek, ale jako 21 samostatných skutků a 21 přestupků. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že Magistrátem města Ostravy byl dne 11.1.2010 pod č.j. SMO/5702/10/OD/Mru vydán příkaz o uložení sankce za přestupek, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupků specifikovaných bod body 1 až 21 výroku tohoto rozhodnutí a za spáchané přestupky mu byla uložena pokuta ve výši 4.000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29.1.2010. Dne 22.2.2010 zaslal Městský úřad Krnov žalobci oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti záznamu dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče podal žalobce

námítky, na jejichž základě bylo zahájeno dne 1.3.2010 správní řízení. O námítkách bylo rozhodnuto rozhodnutím Městského úřadu Krnov ze dne 19.3.2010 č.j. Mukrn/201008933/DO/RP/Ma tak, že námítky byly zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam dvanácti bodů byl potvrzen. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně poukázal na obsah podkladového rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 11.1.2010, jímž byl žalobce uznán vinným přestupky popsány v bodech 1 až 21, kdy za každé jednotlivé porušení zákona přísluší zapsat žalobci v jeho bodovém hodnocení vždy 4 body. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání obsahově téměř shodné s následně podanou správní žalobou. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích přestupku se dopustí ten, kdo jako řidič vozidla při kontrole není držitelem dokladů, předložil neplatný doklad nebo nepředložil doklady požadované zvláštním právním předpisem, nevede stanoveným způsobem záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, záznam o provozu vozidla nebo nedodrží stanovené doby řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, nepředložil záznam o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku nebo záznam o provozu vozidla požadovaných zvláštním právním předpisem.

Podle ust. § 123c odst. 2 zákona o silničním provozu dopustil-li se řidič více přestupků nebo trestných činů, spáchaných jednáním zařazeným do bodového hodnocení, zaznamenaná příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností počet bodů stanovených pro nejzávažnější z nich.

V posuzované věci je mezi účastníky nesporné, že žalobce ve dnech 9., 20., 21., 24. a 26.10.2010 několikrát naplnil stejnou skutkovou podstatu přestupku na úseku dopravy a silničního hospodářství podle ust. § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Žalobce v podané žalobě namítl, že se jedná o jeden skutek, tedy pokračující přestupek, za nějž mu měly být v registru řidičů vyznačeny pouze 4 body.

Krajský soud se v posuzované věci primárně zabýval tím, zda podkladové rozhodnutí, tj. příkaz Magistrátu města Ostravy ze dne 11.1.2010 č.j. SMO/5702/10/OD/Mru, který nabyl právní moci dne 29.1.2010, mohl být podkladem pro zápis pěti přestupků žalobce v registru řidičů v celkovém počtu dvanácti bodů. Na základě ustálené rozhodovací praxe správních soudů (např. rozsudek NSS ze dne 6.8.2009 č.j. 9 As 96/2008-44) správní orgán rozhodující v řízení o námítkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. „*Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ (viz. rozsudek NSS č.j. 9 As 96/2008-44). Správní orgán však může provést záznam v registru řidičů pouze za předpokladu, že rozhodnutí o přestupku je srozumitelné a jednoznačně z něj vyplývají skutečnosti nutné pro závěr o dosažení konkrétního

počtu bodů. Ve výrokové části příkazu Magistrátu města Ostravy ze dne 11.1.2010 č.j. SMO/5702/10/OD/Mru je uvedeno, že se žalobce uznává vinným z přestupků, které jsou dále specifikovány pod body 1 až 21 s tím, že se mu za uvedené přestupky, které spáchal, ukládá pokuta ve výši 4.000 Kč. Z výrokové části tedy jednoznačně vyplývá, že žalobce byl uznán vinným ve výroku vymezenými 21 přestupky, což je jednoznačné i z jazykového hlediska, kdy je použito množného čísla podstatného jména „přestupek“ včetně výroku o uložení pokuty, která je také ukládána za spáchané „přestupky“, nikoliv za jeden přestupek. Rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí je opakovaně užíváno zásadně plurálu slova přestupek a na str. 6 napadeného rozhodnutí je výslovně uvedeno, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu 21 přestupků. Podkladové rozhodnutí tedy nevytváří žádnou pochybnost o počtu spáchaných přestupků a nezakládá ani rozpor mezi výrokem a odůvodněním rozhodnutí. Podkladové rozhodnutí vyznívá zcela jednoznačně a nelze dospět k jinému závěru než, že vytváří dostatečný a spolehlivý podklad pro zápis dvanácti bodů v registru řidičů. Pokud byla za všech 21 skutků uložena pouze jediná sankce ve výši 4.000 Kč, je takový postup v souladu s ust. § 12 odst. 2 věty první zákona o přestupcích, podle kterého za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. Toto kritérium je tedy z hlediska počtu spáchaných přestupků zcela irelevantní. Lze jednoznačně přisvědčit žalovanému v jeho názoru, že žalobce měl možnost brojit proti způsobu hodnocení svých jednání Magistrátem města Ostravy v podkladovém rozhodnutí oprávněným prostředkem směřujícím proti tomuto rozhodnutí, tj. podáním odporu, což však neučinil. Podkladové rozhodnutí se tak stalo pravomocným a pro další správní orgány závazným. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů dle ustálené judikatorní praxe správních soudů tak, jak byla shora citována, již není možno brojit proti způsobu hodnocení přestupkového jednání.

S ohledem na shora uvedené důvody krajský soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 11. dubna 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu